

עפ"א 19/03/59368 - גלאל מיעاري, נגד וועדה מקומית לתוכנן לב הgalil

בית המשפט המחוזי בחיפה שבתו כבית-משפט לערעוורים פליליים

עפ"א 19-03-59368 מיעاري נ' וועדה מקומית לתוכנן לב הgalil
לפני כבוד השופט שמואל מנדלבו
המערער גלאל מיעاري,

נגד
המשיבת
וועדה מקומית לתוכנן לב הgalil

פסק דין

פתח דבר

1. לפני ערעור על גזר דיןו של בית המשפט השלום בקריות (כב' השופט א.ערעורה-עד אלחלים) אשר ניתן ביום 13.2.19 בתיק תו"ב 14-08-35539 (להלן: "פסק דין").

רקע עובדתי:

2. כנגד המערער הוגש ביום 20.8.14 כתוב אישום בגין בניית מבנה בן שתי קומות בשטח כולל של כ- 480 מ"ר ("המבנה") שנבנה במרקען היודעים כחלקה 3 גוש 19272 מאדמות סכני שבמועד הגשת כתב האישום היה "יעודם חוקלי וחלה עליהם תוכנית שמספרה ג/21360 לשינוי יעוד המרקען מחקלאי לפיתוח מגוריים ושטחים ציבוריים אשר טרם אושרה ("ה↳-המרקען"). להשלמת התמונה יצוין כי כתב האישום תוקן ביום 1.2.16 על ידי מהיקת האישום בגין הפרת צו הפסקה שיפוטי.

3. בגין בניית המבנה הואשם המערער בעבירות של ביצוע עבודות בניה ושימוש חריג הטעונים היתר - עבירות לפי סעיף 204 (א) לחוק התכנון והבנייה, התשכ"ה-1965 בנוסחו לפני חוק התכנון והבנייה (תיקון מס' 116), התשע"ז-2017 (החוק בנוסח הקודם יקרא להן-"חוק התכנון והבנייה").

4. לפי הנטען בכתב האישום, המערער היה במועדים הרלוונטיים הבעלים של המרקען והמבנה והאחראי לביצוע העבודות והשימוש הנ"ל ומישומתלו עליו החובה להשיג היתר כדין.

5. ביום 1.2.16 הוגש החיב על פי הודהתו בעבירות שיווחסו לו בכתב האישום.

עמוד 1

6. בטיעוני המאשימה ("להלן-"**המשיבה**) לעונש הודגש כי מדובר בהיקף בנייה יתר בקרקע ביעוד חקלאי נכון למועד כתיבת הטיעונים מטעמה, את חומרת הפגיעה בערכיהם המוגנים והנזק שנגרם לציבור כהצאה מביצוע העבירות בהן הורשע המערער. נטען על ידי המשיבה כי במקרה דנן מדובר בריבוי אירועים וריבוי עבירות המצדיק קביעה מתחם ענישה כולל לפי סעיף 40ג' לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (**"חוק העונשין"**) שישמר על יחס הולם בין חומרת מכלול האירועים ומידת אשמו של המערער לבין העונש ההולם. המשיבה עתרה לעונש כולל של קנס במתחם שנוו בין 150,000 ₪ - 170,000 ₪; חיוב ככפל אגרה בסך של 28,740 ₪, חתימה על התחייבות, צו הריסה והפסקת שימוש שייכנסו לתוקף בתום חודש מיום מתן גזר הדין. כמו כן עתרה המשיבה להימנע מפריסת הקנסות לתשלומיים רבים שכן לשיטתה פריסת התשלומיים כמוות כמתן "משכנתא" לumaruer מטעם המדינה ועל חשבונה ובכך פוגעת בתכלית הענישה.

7. כגד טיעוני המשיבה, טען המערער כי כוון קיימת תכנית לשינוי הייעוד כמתואר לעיל שטרם אושרה ואשר פורסמה ביום 9.11.18 וביקש להתחשב בהזדהה בהזדמנות ראשונה, בנסיבותיו האישיות, לרבות גירושו והעובדיה כי הוא המטפל העיקרי בשני ילדים ומפרנס את בנו הלומד רפואי בחו"ל. לאור האמור, ביקש המערער לקבוע מתחם ענישה הנע בין 10,000 ₪ - 30,000 ₪ ולדחות ביצוע כל צו הריסה לפחות 5 שנים על מנת לאפשר לו לקבל הitura בנייה בשים לב לצפי התכינוי במרקען.

גזר הדין:

8. בית המשפט לאחר ששמע את טיעוני הצדדים קבע כי מתחם הענישה בנסיבות הענין צריך לכלול קנס שנע בין 100,000 ₪ - 140,000 ₪, ולאחר שבית המשפט קמא שקל את הנسبות הרלוונטיות לשאלת קביעה העונש בתוך מתחם הענישה הוא גזר על המערער את העונשים הבאים: קנס בסך של 120,000 ₪ או 12 חודשים מסר תחתיו אשר ישולם ב-35 תשלום שווים ורצופים החל מיום 25.4.19; צו הריסה וכן איסור שימוש למבנה אשר ייכנסו לתוקף בתום 12 חודשים ממועד מתן גזר הדין; חתימה על התחייבות כספית על סך של 100,000 ₪ וככפל אגרת בנייה בסך של 28,740 ₪ תשלום בתוך 3 חודשים ממועד מתן גזר הדין.

טענות המערער בהודעת הערעור ובדין:

9. בהודעת הערעור נטען על ידי המערער כי גזר הדין חורג באופן קיצוני ולחומרה מתחם העונש המקובל ביחס לעבירות שבhem הורשע המערער וכי בית המשפט קמא לא התחשב בנסיבות המערער, בנסיבותיו האישיות ובמצבו הכלכלי. העונש שהוטל, מציין לטענת המערער התערבות ערכתה הערעור והוא מבקש מערכאה זו להפחית את הקנס שהוטל באופן ניכר ולפروس אותו למספר תשלום שלא יפחת מ- 100 תשלום.

10. לענין מתחם הענישה, נטען כי המתחם שנקבע בגזר הדין אינו מבוסס ואין מתחמים לנسبות העבירה ולנסיבות המערער. בהקשר זה טוען המערער כי בית המשפט קמא טעה בכך שלא התייחס לעובדה כי מדובר בבניה לצורכי מגורים ואין כל כוונה להפיק רווח עסקית וכן טעה בכך שנתן משקל רב לטיעוני המשיבה שהדגישה את היקף הבניה ושיעוד המקרקעין וזאת גם לאחר שדחה את הטענה בדבר ריבוי עבירות. המערער טוען כי במקרה דנן היה מקום

להסתפק ולהעמיד את סכום הקנס ע"ש הנע בין 15,000 ל- 30,000 ל"ל לכל היוטר.

11. לעניין עונש כפל האגירה נתען כי בתיקים דומים הוטלו על הנאים אגרות רגילות בלבד.

12. המערער טוען כי בית המשפט קמא לא התחשב בעובדה כי עסוקין בנאים אשר משתכר סך של 5,000 ל"ל עד 6,000 ל"ל בלבד וכי מדובר במשפחה שחייה במצבה כאשר המערער הוא זה שנושא בעול גידול ופרנסת ילדיו מגירושתו בנוספף לילדיו מהאשה השנייה שנשאה עקרת בית חסורת השכלה או הכשרה מקדוצית המאפשרת לה להשתלב בשוק העבודה כך שהמעערער הוא המפרנס היחיד של המשפחה, לרבות ילדיו מנישואיו הקודמים. המערער מוסיף כי בעקבות הבניה נקלע לחובות גדולים וכי נאלץ לבנות ללא היתר בעקבות מצוקת הבניה ביישוב סכין וכי בכונתו להכשיר את הבניה.

13. המערער מוסיף כי לאור התכנית שחלה על המקרקעין וטרם פורסמה, לא תהיה מניעה לקבלת היתר בנייה בעתיד לאחר אישור התכנית.

14. לטעת המערער, בית המשפט קמא לא בחר לעומק את מתחם הענישה ההולם בהתאם להוראות הפסיקה וסעיף 40(א) **לחוק העונשין** ולא שקל במסגרת בחינה זו את **מידת אשמו של הנאשם**. הגורם השני בקביעת מתחם הענישה תוך הצלמות מהפרמטרים שנקבעו בפסקה לצורך הבחנה בין דרגות האשם ביצוע עבירה של בנייה שלא כדין /או שימוש חריג שלא כדין. בהקשר זה טוען המערער כי על בית המשפט לבחון את אורך התקופה של הבניה שלא כדין ושבענינו הינה תקופה קצרה ומזערית דבר המהווה שיקול לקולא בעניין הקנס.

15. עוד טוען בהקשר זה כי בית המשפט קמא הצלם שני פרמטרים המנחים בקביעת "מידת הנזק" שנובעת מעבירה בנייה שלא כדין. בבחינת היקף הבניה והשימוש החורג נתען כי בעניינו מדובר בהקמת בניין בן 2 קומות בשטח כולל של כ- 480 ל"נ שנופל בוגדר קטגוריות הנזק השנייה מבין קטגוריות הנזק שנקבעו בפסקה בעניין עבירות של בנייה /או שימוש שלא כדין (בהתאם לגודל השטח) וברף התחחות של מידת הנזק שנגרם לערך החברתי המוגן ומשכرك, טוען המערער, ברור כי גובה הקנס שהוטל על המערער אינו ראוי למידת הנזק. לעניין קטגוריות הנזק שנקבעו בפסקה בעניין עבירות של בנייה שלא כדין מפנה המערער לע"פ 12/12/7655 פיסל נ' מדינת ישראל (4.4.13) וע"פ 13/13 חסן נ' מדינת ישראל (5.6.13).

16. לעניין קביעת מתחם הקנס המערער טוען, לאור הוראת סעיף 40ח' לחוק העונשין, כי מצבו הכלכלי וכי רע וכי הטלת קנס בשיעור שנקבע במסגרת גזר הדין יש בו כדי לדדרר עוד יותר את מצבו הכלכלי. עוד טוען כי גם הגובה של התשלומים החודשי שנקבע אינו מידתי וחורג באופן ניכר מהנורמה המקובלת בתיקי תכנון ובניה.

17. לעניין מתחם העונש הפנה המערער לטו"ב (עכו) 10357-12-11 וudge מוקומית לתוכנו ובניה שפלת הגליל נ'

נוביל חgap'אי (6.1.14) ו- תומ"ב (ביש"א) 3337-05-10 הוועדה המקומית לתכנון ובניה מבוא העמקים נ' סלמן (13.2.13).

18. במהלך הדיון בערעור שהתקיים בפני בית המערער תשריט של התכנית לשינוי ייעוד המקרקעין שפורסמה להפקדה ביום 9.11.8 (מע/1) ובها רואים את המבנה וכן אישור של מהנדסת בניין מטעם המערער (מע/2) לפיו המבנה שבנה המערער, בהינתן התכנית שפורסמה להפקדה, אינו פוגע ואין מפריע לתכנון המוצע במתחם וכי לא תהיה מניעה תכניתית לקבלת היתר הבנייה לאחר אישור התכנית.

טענות המשיבה:

19. בדיון תmr ב"כ המשיבה בגזר הדין שניתן על ידי בית המשפט קמא וטعن כי אין כל הצדקה להתערבות ערacaת הערעור ברכיביו. לتمיכה בטענותיו הפנה ב"כ המשיבה לע"פ 71365-02-19 (מח' חיפה) הוועדה לתכנון ובניה גליל מרכז נ' פורסן משלב (29.4.19), ע"פ 55871-02-18 (מח' חיפה) גדר נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה גבעות אלונים (8.10.18) וע"פ 51861-02-18 מוסא נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה לב הגליל (13.1.19).

20. ב"כ המשיבה ביקש מבית המשפט להתעלם מהמסמכים שצורפו להודעת הערעור אודות מצבו הכלכלי של המערער מאחר והמסמכים לא הוגשו לבית המשפט קמא ומכל מקום טען כי נסיבותו האישיות של המערער ומצבו הכלכלי אינם מצדיקים התערבות בגזר הדין לאור היקף הבניה הרחב.

21. לעניין השיקול של הנסיבות האישיות הפנה ב"כ המשיבה, בין היתר לרע"פ 9131/09 חיים אמיד נ' מדינת ישראל (21.12.2009)(להלן - "ענין אמיד") ולענין הבקשה לפרום את הקנס למספר התשלומים לו עותר המערער בערעור, ב"כ המשיבה התנגד וטען כי הפרישה המבוקשת מחטיאה את מטרת הענישה והפנה בעניין זה ל ע"פ(מח' חיפה) 759-09-09 עפו אבו קאסם נ' הוועדה המחויזת לתכנון ובניה צפון (15.7.09).

דין והכרעה:

22. בטרם אפנה לבחינת טיעוני הצדדים מן הראי לחזור על קביעתו העקבית של בית המשפט העליון לפיה: "כל הוא שלא בקהל תחתך ערacaת הערעור במידת העונש שקבעה הערכאה הדונית, אלא במקרים חריגים שבהם העונש שנגזר חורג במידת ניכרת מרמת הענישה הנוגגת במקרים דומים או כאשר דבר פגם מהותי בגזר הדין"(ע"פ 5750/16 מדינת ישראל נ' ג'مال חשאן (23.4.17))

עוד נקבע כי:

"...ערacaת הערעור בוחנת, בראש ובראשונה, את התוצאה העונשית הסופית, וגם אם נפלה שגגה

באופן הפעלת מנגנון הבניית שיקול הדעת שעוגן בהוראות תיקון 113, אין בכך כדי להצדיק קבלת ערעור כאשר התוצאה העונשית אינה מצדיקה המערבות..."(18/248 אהרון גבאי נ' מדינת ישראל).
.02.7.18 פסקה 9).

23. לאור העקרונות לעיל אבחן את גזר הדין, שבו קבע בית המשפט קמא כי מתחם הענישה בנסיבות העניין צריך לכלול כנס שינווע בין 100,000 ל' - 140,000 ל', וכי שנקבע בסעיף 40 ב' **חוק העונשין התשל"ז- 1977** (להלן-"**חוק העונשין**"), העיקרונו המנחה בקביעת מתחם הענישה הוא "עיקרונו ההלימה" בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו, תוך התחשבות בערך החברתי אשר נפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגה, ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובכלל זה הנסיבות אשר הביאו את הנאשם לביצוע העבירה וכן במצבו הכללי של הנאשם (כאשר עסקין בעבירות קנס),(ראו ע"פ 15/2015 עומר מסלמאני נ' מדינת ישראל (15.11.15, פסקה 17) (להלן - "**ענין מסלמאני**").

24. באשר לערך החברתי המוגן הנפגע מביצוע עבירות בנייה, כגון זו שבוצעה בעניינינו, אפנה לדבריו הבורורים של השופט (כתוארו אז) מ.חשיין ברע"פ 4357/01 סבן נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה קריית אונו פ"ד(3) 49,59 : "**בנייה שלא כדין היא לא רק תופעה, החותרת תחת התכנון הנכון של הבניה , אלא השלכותיה מרחיקות לכת יותר. היא בין התופעות הבולטות , הפוגעות בהשלטת החוק . מי שעושה דין לעצמו פוגע באופן הגלוּי והברור בהשלטת החוק...**"

וכן ראו רע"פ 5545/11 יאסיןعادל נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה לב הגליל (2.8.11,פסקה ו') וכן רע"פ 9239/12 עבדאלקادر אבו עראר נ' מדינת ישראל (2.1.2013,פסקה 12).

25. לאור עצמת הפגיעהabisודות שלטון החוק, ובאפשרויות התכנון בשל קיומן של עבירות בנייה בלתי חוקית, חזר בית המשפט העליון וקבע כי על ידי המשפט לנוקוט בגישה מחמירה ותקיפה בכל הנוגע לענישה בגין בנייה בלתי חוקית וכן נקבע כי:"**בנסיבות זו, הנני מבקש להוסיף מספר מילימ, לגבי חומרתן של העבירות בהן עסקינו. כפי שנקבע לא אחת, עבירות התכנון והבנייה הפושות בארץנו, הגיעו לכדי רמה של "מכת מדינה", דבר המחייב נקיטת יד קשה נגד העberyנים. לפה, לעניין זה, דברי השופט ס' גובראן ברע"פ 6665/05 מריסאת נ' מדינת ישראל (17.5.2006):"**"על העונש שנגזר על מי שמורשע בעבירות נגד חוקי התכנון ובניה לשקף את חומרת המעשים והפגיעה בשלטון החוק ולשם גורם הרתעה נגד ונגד עberyנים פוטנציאלים, במטרה להפוך את ביצוע העבירות לבלתי כדיאות מבחינה כלכלית. כבר נפסק בעבר, כי בתוי- המשפט מצוים לתת יד למאבק בעבירות החמורות בתחום התכנון והבנייה, שהפכו לחזון נפרץ בימינו". הנני מצטרף לדברים נכוחים אלה."רע"פ 189/14 מודלג נ' מדינת ישראל (14..3.3., פסקה 5).

26. עם זאת, יש לציין כי בצד המשקל שיש לתת למאבק המשפטי הנדרש בעבירות בתחום התכנון והבנייה, יש גם ליתן משקל ראוי לנسبות הספציפיות הנוגעות לכל מקרה, ובכלל זה הנسبות עמוד 5

לקולא, וכך שנקבע לא אחת : "יוזכר כי ענישה היא לעולם אינדיבידואלית, ואין לקבל טענה כי בשל היקפה של תופעה חברתית שעיקרה בערינות מסוים, שומה על בית המשפט לבטל את הנسبות הקונקרטיות של המקרה שלפנינו- הגם שבוחלת יש לכך השפעה על נקודת האיזון בין השיקולים השונים..." (ע"פ 6538/16 מדינת ישראל נ' פלוני (17, פסקה 14).

.27 להשלמת התמונה ניתן כי בכל הנוגע להתחשבות במצבו הכלכלי של המערער יש ליתן משקל לקביעתו העקרונית של בית המשפט העליון "בעניין אמיד" לפיה בעבורות כלכליות, גובר משקלו של השיקול הרטטני על משקלן של הנسبות האישיות , ובכללן מצבו הכלכלי של האדם שדין נגזר, וגם אם הפסיקה "בעניין אמיד" עסקה בעבורות הנוגעות לפעילויות מסחרית , יש ליתן משקל לעיקרונו שנקבע שם גם כאשר עסקין בבניה בלתי חוקית למגורים.

.28 במקרה שלפנינו, בבחינת הנسبות הקשורות לביצוע העבירה יש לשקל לחומרה את העובדה כי מדובר בבניה בלתי חוקית בהיקף של 480 מ"ר בקרקע שייעודה במועדים הרלוונטיים לבניה והשימוש יהיה חוקלי, והמערער לא הצבע על נסיבות אישיות של מצוקה כלשהן אשר הצדקו ביצוע בנייה לא חוקית בהיקף כה רחב, והעובדה שהמערער מגדל את כל ילדיו לרבות ילדיו מהניסיונו הראשנים , יכולה לשמש כńskaה מוקלה ביחס לבנית קורת גג מינימלית לumaruer וילדיו , אך היא אינה יכולה להצדיק בניית מבנה בן שתי קומות בשטח כולל של 480 מ"ר , שנית היה להתרשם מגדלו ומאיכות הבניה שהוצגה בדיון על ידי ב"כ המאשימה (**מש/1**).

.29 באשר למצוקתו הכלכלית של המערער, על אף טיעוני המשיבה, אני נכון לקבל את המסמכים שהוגשו על ידי המערער, והמצביעים על מצוקתו הכלכלית הנוכחית, ועל כך שחוובנו של החיב מצוי ביתרת חובה מחד, ומайдך הנסיבות החיב נמוכות ועומדות על פי אישור רואה חשבון על סך של כ-4,600 ל' לחודש, וב███ום זה נדרש החיב לפרנס את משפחתו הכוללת את ילדיו משני נשואיו, ומצוקה זו הייתה חיבת לקבל משקל ממשמעותיו יותר מאשר נתן לה בית המשפט קמא בעיקר לנוכח תקופת המאסר החל קנס של 12 חודשים שנקבעה על ידי בית המשפט קמא , וכך שנקבע לא אחת "...לא לモטור לציין כי על בית המשפט לשים נגד עינוי את האפשרות כי כל שנאשם לא יעמוד בתשלום הकנס, הוא ירצה עונש מאסר תחתני..."(ע"פ 4919/14 שמעון אחולאי נ' מדינת ישראל (17 , פסקה 43)).

מайдך, עיקר מצוקתו הכלכלית של המערער נובעת מההשקעה הכספייה שהושקעה על ידו ביצוע הבניה הבלתי חוקית נשוא ההליך, ובהתאם אין ליתן משקל יתר למצוקה כלכלית בנسبות כלו, שמא יהיה בכך כדי ליתן תמרץ ועидוד לעבריini בנייה , ליטול על עצמן התшибויות כספיות העולות על יכולתם הכלכלית ממשית מתוך ציפייה כי המצוקה הכלכלית אליה הם יקלעו בעקבות הבניה הבלתי חוקית , תשמש כńskaה מוקלה בעונשם , ולכך בית המשפט אינו יכול ליתן את ידו.

.30 זאת ועוד, היקף הבניה בה מדובר אינו מתישב עם טענותיו של המערער למצוות כלכלי קשה

ביותר אף מצביע על יכולת כלכלית לא מבוטלת, ובנוספּ טענת החיב לפיה הוא עוזר במימון לימודי ידיו בחו"ל, אף היא אין בה כדי לבסס טענת "מצוקה" של ממש, וספק בעניין אם הכנסתו המדוחשת של החיב, מהוות את כלל הנסיבות.

31. מайдן אצין כי מקובלת עלי טענת ב"כ המערער לפיה יש ליתן משקל של ממש לקולא, لكن שהפגיעה באינטרס התכנוני במרקחה זה, מצויה ברף הנמוך, וזאת לאור התכנית לשינוי הייעוד החלה על המקרקעין ואשר אושרה להפקדה כאמור לעיל, וכעהלה מאישור מהנדסת הבניין שהוצג (מע/2) ומתרשית התוכנית (מע/1) בו מופיע המבנה ומסומן לכמהנה למגורים, הסכויים להכשרת הבניה במרקחה זה גבויים, ואף בית המשפט קמא צין זאת.

בנסיבות אלו, גם לא ניתן לטען כי מדובר בבניה המסקלת תכנון עתידי, או המקשה על תכנון שכזה, ואף לא הובאה ראייה כלשהי על ידי המשיבה לביסוס טענה שכזו.

32. לפיקח ולאור מכלול הנسبות, ותוך מתן משקל מסוימים גם למצוקתו הכלכלית של המערער, אני סבור כי הרף התחתון של מתחם הענישה היה צריך לעמוד על סך של 70,000 ₪, ובענין זה אפנה רק לשם הדוגמא לעפ"א 19-03-29747 הוועדה המקומית לתכנון ובניה שפלת הגליל נ' אבו רומי (5.6.19) (להלן - "ענין אבו רומי") שם הורשע המשיב בבניה בהיקף דומה של שני מבני מגורים בהיקף של 483 מ"ר במצב בלבד, ובנוספּ הפר המשיב הוראות צו הריסה מינהלי (מהו שלא קיים במקרה שבפנינו), וגם שם דובר במקרקעין שייעודם חקלאי ובשביחס אליהם הומלצת להפקדה תוכנית המשנה את ייעוד המקרקעין למגורים, וכעהלה מפסק הדין בערעור, המאשימה(המעוררת שם) עצמה טענה למתחם ענישה שינווע מ-70,000 ₪ - 120,000 ₪.

33. אלא שבקביעתי זו לא די לצורך הטעבות בגזר דיןו של בית המשפט קמא, ונדרש לבחון האם תוצאות העונשיות הסופית של גזר הדין לאחר שבית המשפט קמא התחשב כאמור בנسبות שאין קשורות ביצוע העבירה (ראו "**ענין מסלמאני**" פסקה 20), מצדיקה הטעבות של ערכאת הערעו, כאמור לעיל בית המשפט קמא גזר על המערער **קנס בסך של 120,000 ₪**, תוך שבית המשפט מצין את הודהתו של המערער אשר חסכה זמן טיפולו, את מצבו הרפואי העולה מהמסמכים הרפואיים, ולפיהם המערער סובל מבעית לחץ דם וביעום שונות בתחום האורתופדייה, וכן כאמור את מצבו הכלכלי.

34. השוואת התוצאות העונשיות במרקחה זה, לפסיקה שניתנה במרקמים דומים, מצביעה לעמדתי על כך, שהעונש שקבע בית המשפט קמא חורג לחומרה מרמת הענישה הנהוגה במרקמים דומים.כך לדוגמא בעפ"א 19-01-79294-01-**ועדה מקומית לתכנון ובניה לב הגליל נ' חוסין** (2.6.19) - שם דנתי בנسبות דומות של בניית שני מבני מגורים בשטח כולל של 410 מ"ר אשר נבנו בזמן שייעוד המקרקעין היה חקלאי, אך במועד גזר הדין כבר אושרה תוכנית לשינוי ייעוד המקרקעין למגורים, ובגזר הדין לאחר שקבעתי כי לא התקיימו במרקחה זה

נסיבות של מצוקה אשר הצידקו את ביצוע הבניה , הגדלתו את גובה הכנס שהוטל והעמדתי אותו על סך של **90,000 ₪**. אך גם בעניין "אבו רומי" אשר הוזכר לעיל , החמיר בית המשפט המחויז והעמיד את גובה הכנס על סך של 90,000 ₪.

35. עוד אצין , לשם ההשוואה את עפ"א 24251-03-19 **נזימה נסאר נ' וועדה מקומית לתכנון ובניה לב בגליל** (20.5.19) , שם אמנים הוטל קנס בסך של 130,000 ₪, אך זאת על בגין למגורים בשטח כולל של 588 מ"ר , וכן שטח רצפה נוספת של 240 מ"ר , במרקען שייעודם למגורים אך לא ניתן להוציא בהם יותר בניה בהעדר תכנית איחוד וחלוקת , ובונוסף הבניה בוצעה תוך הפרת הוראות צו מינהלי , וכאמור לעיל נסיבת מחמירה זו לא התקיימה במרקען שבפנינו.

36. כמו כן אפנה לעפ"א 11587-01-19 **ועדה מקומית לתכנון ובניה לב בגליל נ' אסמאעיל** (1.4.19) , שם נדונה בגין לא היתר של בניית בן 4 קומות בהיקף כולל של 840 מ"ר , במרקען שייעודם למגורים אך לא ניתן להוציא בהם היתר בגין תכנית איחוד וחלוקת , ובית המשפט המחויז אישר את גזר הדין שבו ניתן משקל למצוות הרפואי והכלכלי של הנאים וגזר עלייו קנס כספי בסך של **70,000 ₪**.

37. להשלמת התמונה אצין כי פסקי הדין אליהם הפנה ב"כ המערער לתמיכת במתחם הכנס הנטען על ידו אינם רלוונטיים לענייננו ואין ללמידה מהם על מדיניות הענישה במרקעים כגון המקרה דן; בתו"ב (עכו) 11-12-10357-10 וועדה מקומית לתכנון ובניה שפלת הגליל נ' נבייל ח'באי (6.1.14) נדון מקרה של בגין ו שימוש ללא היתר בשתי יחידות דיור בשטח של כ-240 מ"ר בלבד ושם קבועה כב' השופט ר. בש כי יש להתחשב ברקע לביצוע העבירה לפיו בגין המבנה נעשתה מפאת מצוקה בה היה נתון הנאים ונועדה על מנת לש"ע לאמו הנכה. בענייננו כפי שכבר קבועה לא הוכחה כל מצוקה שהצדקה את הבניה שבוצעה ללא היתר וביקף הרחב שבוצעה. בתו"ב (ביש"א) 3337-05-10 הועדה המקומית לתכנון ובניה מבוא העמקיים נ' סלימן (13.2.13) נדונה בגין לא היתר של מגש לחניה של משאיות בשטח של כ- 3060 מ"ר והצבת קונטינרים ושני מיכלי דלק בעוד בגין מדבר בגין בנייתו של מבנה של בגין בן 2 קומות בשטח של 480 מ"ר וכל אין בסיס להשוואה בין שני המקרים .

38. סיכומו של דבר , לאחר ש核实תי את מכלול נסיבות המקרה, ובכלל גם העונשים הנוספים שהוטלו על המערער, לרבות כפל אגרת בגין בסך של 28,740 ₪, וטור השוואת נסיבות המקרה לפסיקה דומה אני מורה על הפקחת הכנס שהוטל על המערער בפסק דיןו של בית המשפט קמא לסך של 90,000 ₪.

בהתיחס בתנונו האישים של החיבב , לרבות נתוני הנטטו, אני נכוון להגדיל את מספר התשלומים כך שהכנס בסך 90,000 ₪ ישולם ב-40 תשלום חדשים שווים ורצופים בסך של 2,250 ₪ כל אחד החל מחודש אוגוסט 2019, ובניכוי כל סכום שכבר שולם על ידי המערער, ואי עמידהiami מהתשלומים תעמיד את יתרת הכנס לפירעון מיידי .

אצין כי לא הוכחה בפני כל הצדקה לפרישת סכום הקנס למספר תלומים יותר גדול כפי שביקש המערער ואני מסכימים עם טענת ב"כ המשיבה כי פרישה למספר תלומים יותר גדול תחטיא את מטרת הענישה.

**כמו כן ובהתקף להפחיתת סכום הקנס, אני קובע כי סכום כתוב ההתחייבות יועמד על סך של 90,000 ₪
ועל המערער לחזור על כתוב ההתחייבות לא יאוחר מיום 25.7.19., בהתאם להוראות שנקבעו בヅר הדין
וכמו כן אני מורה על הפחתת תקופת המאסר חלף קנס ל-150 ימי מאסר**

בהתחשב בסכום הקנס שהטלתי בסופו של דבר על המערער ובכל השיקולים שפירטתי לחומרה, אין הצדקה להתערב בחיוב המערער לשלם כפל אגרת בניה ובכל יתר רכיבי גזר דין אין מקום להתערבות ערכאה זו והמערער ממליא לא עתר לשינויים או להתערבות בהם.

ניתן היום, י"ב تمוז תשע"ט, 15 יולי 2019, בהעדר הצדדים.